

Bruxelles, den 30.11.2016
COM(2016) 761 final

2016/0376 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

"Energieffektivitet først" er et centralt princip i forbindelse med energiunionen, og dette forslag omsætter det i praksis. Den billigste, reneste og sikreste energi er den energi, der ikke bliver brugt. Energieffektivitet bør derfor betragtes som en selvstændig energikilde. Det er en af de mest omkostningseffektive måder, hvorpå man kan understøtte overgangen til en lavemissionsøkonomi og skabe vækst, beskæftigelse og investeringsmuligheder.

Den Europæiske Unions retlige rammer på området er blevet konstrueret omkring et energieffektivitetsmål på 20 % for 2020. Efter at Det Europæiske Råd i 2014 aftalte et mål på mindst 27 % for 2030, som skal tages op til revision i 2020 med udgangspunkt i et mål på 30 %, og Parlamentets beslutning, hvori der opfordres til et bindende mål på 40 %, skal rammerne nu ændres i overensstemmelse med et 2030-perspektiv,

Med dette forslag fastsættes et bindende energieffektivitetsmål for 2030 på 30 % på EU-plan. Derved får medlemsstaterne og investorerne et langsigtet perspektiv i forbindelse med planlægningen af deres politikker og investeringer og tilpasningen af deres strategier med henblik på at opnå energieffektivitet. Understøttes dette af dedikerede politikker på EU-plan og nationalt og regionalt plan, vil målet være til stor fordel for Europa på en række områder. Det nævnte mål repræsenterer et fald på 17 % i det endelige energiforbrug sammenlignet med 2005. Det vil øge den økonomiske vækst og føre til en stigning i BNP på ca. 0,4 % (70 mia. EUR). Større energieffektivitet vil hjælpe europæiske virksomheder med at forbedre deres konkurrenceevne ved at holde deres omkostninger nede, idet elektricitetspriserne i gennemsnit forventes at falde fra 161 til 157 EUR/MWh. Målet vil skabe lokale forretningsmuligheder og job; der forventes at blive skabt 400 000 ekstra job i alle sektorer frem til 2030, især i bygge- og anlægssektoren, bl.a. som følge af øget efterspørgsel efter faglært arbejdskraft. Bygninger er den største enkeltforbruger i Europa, idet de bruger 40 % af den endelige energi. Derfor har et energieffektivitetsmål på 30 % stort potentiale i denne sektor. Endelig bør omkostningerne til forureningskontrol og sundhedsskader kunne reduceres med 4,5-8,3 mia. EUR, og energisikkerheden vil blive betydeligt forbedret med en reduktion af gasimporten på 12 % i 2030.

I henhold til energieffektivitetsdirektivet skal medlemsstaterne sikre, at energileverandører og -distributører øger deres energibesparelser med 1,5 % om året. Der er tale om et centralt element i EU's energieffektivitetsramme, hvis gennemførelse finder sted via dedikerede forpligtelsesordninger og alternative foranstaltninger. Målet har vist sig at have en stærk pull-effekt, idet det fremmer besparelser i slutanvendelsen, tiltrækker private investeringer i energieffektivitet og understøtter nye aktørers etablering på markedet. Det skaber en politisk fremdrift for energieffektivitet og øger samtidig antallet af bygningsrenoveringer og udbredelsen af energieffektive apparater og teknikker. Det er en central politik at sørge for de nødvendige private investeringer og forretningsmuligheder for EU-virksomheder efter 2020, især for små og mellemstore virksomheder.

Med forslaget forlænges energispareforpligtelsen derfor ud over 2020, samtidig med at procentsatsen på 1,5 % og muligheden for at anvende ordninger for energispareforpligtelser og alternative foranstaltninger bevares. Derved bevarer medlemsstaterne fuldt ud den eksisterende fleksibilitet med hensyn til, hvordan de gennemfører energispareforpligtelsen, i overensstemmelse med deres politiske forhold og markedsforhold. Denne bestemmelse er

central med henblik på at nå Unionens energi- og klimamålsætninger, idet halvdelen af de ekstra besparelser, der er nødvendige for at nå et energieffektivitetsmål på 30 % i 2030, forventes at finde sted som følge af forlængelsen ud over 2020.

Med henblik på yderligere at øge forbrugernes indflydelse som nøgleaktører på energimarkedet foreslår Kommissionen at forbedre tilvejebringelsen af oplysninger om deres varme- og køleforbrug og styrke deres rettigheder med hensyn til måling og fakturering af varmeenergiforbrug, især for personer, der bor i ejendomme med flere lejligheder. For at øge oplysningsfrekvensen indføres der et krav om, at varmemålere skal kunne fjernaflæses.

Forslaget styrker de sociale aspekter ved energieffektivitet ved at opstille krav om, at der skal tages hensyn til energifattigdom i forbindelse med udformningen af ordninger for energispareforpligtelser og alternative foranstaltninger. Mindre energiregninger vil også være til særlig fordel for de mest sårbare forbrugere.

Kun de artikler i direktivet, som det er nødvendigt at ajourføre med henblik på 2030-tidsrammen, og bestemmelserne om måling og fakturering er omfattet af dette forslag. Ud over tekniske ændringer af standardkoefficienten i bilag IV og de delegerede beføjelser i artikel 22 berøres de øvrige artikler i direktivet ikke.

- **Sammenhæng med de gældende regler**

Energieffektivitet og princippet om "energieffektivitet først" er en central del af strategien for energiunionen. Forslaget strømliner og forenkler de eksisterende bestemmelser og skaber større sammenhæng med andre dele af pakken om ren energi for alle europæere, dvs. med den nye forordning om forvaltning, den nye udformning af elektricitetsmarkedet og ajourføringen af lovgivningen om vedvarende energi.

Med forslaget gøres det også muligt at indfri det fulde potentiale i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne ved at øge energieffektiviteten i renoveringen af bygninger. Energileverandører og -distributører opfylder ofte deres energispareforpligtelse på 1,5 % ved at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger i deres individuelle kunders hjem. Det tilknyttede arbejdsdokument indeholder eksempler på god praksis inden for energieffektivitet på tværs af Unionen¹.

Energieffektivitetsmålene er knyttet til klimamålsætninger, især beslutningen om indsatsfordeling (ESD)², hvori der fastsættes reduktionsmål for drivhusgasemissioner for medlemsstaterne. Energieffektivitetspolitikker øger i betydelig grad indførelsen af energibesparende teknologier i bygninger, industri og transport. Energieffektivitetsforanstaltninger er en omkostningseffektiv måde til at hjælpe medlemsstaterne med at nå målene i EU's emissionshandelssystem (ETS)³ og ESD; i artikel 7

¹ SWD(2016) 404.

² Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2009.140.01.0136.01.ENG.

³ Det Europæiske Råd har vedtaget et EU ETS-mål på -43 % i emissionsreduktioner sammenlignet med 2005 og et ikke-ETS-mål (bestående af ESD og LULUCF) for 2030 på -30 % under 2005-niveau, hvor sidstnævnte skal gennemføres ved hjælp af bindende nationale mål.

i direktivet stilles der f.eks. krav til medlemsstaterne om faktiske energibesparelser, og derved fremmes energieffektivitetsforanstaltninger i praksis.

De foreslåede ændringer af bestemmelserne om måling og fakturering vil øge sammenhængen med det indre energimarkeds lovgivning om elektricitet og bidrage til andre initiativer under energiunionen, nemlig strategien for opvarmning og køling⁴ og den nye aftale for energiforbrugere.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som er retsgrundlaget foranstaltningerne inden for energi. Dette er også retsgrundlaget for direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, som ændres ved dette forslag. Da traktaten indeholder et specifikt retsgrundlag med hensyn til energi, er det passende at anvende dette.

• Nærhedsprincippet

EU's lovgivning om energieffektivitet afspejler energiforbrugets stigende betydning som en politisk og økonomisk udfordring og dets tætte sammenhæng med politikområder som energiforsyningsikkerhed, klimaændringer, bæredygtighed, indre marked og økonomisk udvikling. På grund af markedsmæssige og lovgivningsmæssige mangler vil omkostningseffektive investeringer i energieffektivitet i vidt omfang ikke finde sted, hvilket vil føre til et energiforbrug i 2030, der ikke er i overensstemmelse med Det Europæiske Råds aftale af oktober 2014. Hidtil har medlemsstaterne ikke været i stand til at nå målene for energieffektivitet alene. Derfor er det nødvendigt med en indsats på EU-plan for at lette og understøtte iværksættelsen af aktiviteter på nationalt plan. Nærhedsprincippet overholdes, eftersom medlemsstaterne bevarer den samme fleksibilitet som i dag med hensyn deres kombination af politikker og deres strategi for at opnå de besparelser, der kræves i 2030, herunder med hensyn til fordelingen af besparelserne.

• Proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede ændringer ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål. De foreslåede ændringer af de nuværende lovgivningsmæssige rammer tilpasser lovgivningen til tidsrammen 2030 og øger dens klarhed og gennemførlighed. Den foretrukne løsningsmodel i forbindelse med artikel 7 vil ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene (for besparelser senest i 2030). Det beskrives i konsekvensanalysen, hvorfor det er passende, at den samme procentsats på 1,5 pr. år også fastholdes for den nye periode (2021-2030)

Omfanget af de foreslåede elementer i løsningsmodellerne er begrænset til de aspekter, der kræver handling fra Unionens side (fastsættelse af besparelseskrevet og fastlæggelse af en ramme til at opnå disse besparelser på en troværdig måde).

De forenkende og tydeliggørende ændringer vil gøre det nemmere for medlemsstaterne at gennemføre bestemmelserne og opfylde energibesparelseskrevet.

⁴ COM(2016) 51 final af 16.2.2016.

Det er ikke sandsynligt, at ændringerne af artikel 9-11 vil have større virkning på den måde, hvorpå medlemsstaterne på nuværende tidspunkt håndterer forpligtelser vedrørende måling og fakturering af forbrug, og der er blevet fastsat passende frister for forpligtelser vedrørende fjernaflæselige enheder.

- **Valg af retsakt**

Da dette forslag ændrer et eksisterende direktiv, er et ændringsdirektiv det mest hensigtsmæssige instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Der blev iværksat en offentlig høring den 4. november 2015 for at modtage feedback og input fra interesserede parter. I overensstemmelse med god praksis blev svar på undersøgelsen accepteret i mere end 12 uger.

Der blev modtaget 332 svar på onlineundersøgelsen, og på den funktionelle e-mailadresse blev der modtaget yderligere 69 dokumenter, enten som supplement til eller i stedet for svar inden for undersøgelsesrammen. De fleste bidrag blev indsendt af erhvervsorganisationer (140), private virksomheder (47) og NGO'er (33). I alt 19 centrale offentlige myndigheder indsendte bidrag, herunder 18 fra EU og Norge. Af de 18 centrale offentlige myndigheder fra EU, har 3 anmodet om at forblive anonyme. De resterende 15 var fra Østrig, Belgien, Kroatien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Ungarn, Letland, Litauen, Nederlandene, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige.

En mere målrettet høring af medlemsstaterne fandt sted i udvalget for energieffektivitetsdirektivet den 2. februar 2016 og mødet i udvalget for samordnet aktion den 17.-18. marts 2016.

Der blev indsamlet yderligere input fra de interesserede parter via tematiske workshoper, især om overvågning og kontrol (3. februar 2016) og om handel med energibesparelser omfattet af artikel 7 (29. februar 2016).

Et selvstændigt arrangement med fokus på de politiske løsningsmodeller blev afholdt den 14. marts 2016, og diskussionen bidrog til konsekvensanalysen (se konklusionerne nedenfor). Dette arrangement for interesserede parter med 282 deltagere fra det europæiske erhvervsliv, civilsamsfundsorganisationer og medlemsstaterne blev også afholdt for at diskutere 2030-målet. Hovedparten af de interesserede parter, som gav deres mening til kende, støttede et mål på op til 40 % i 2030, men hvorvidt målet skulle være bindende, forblev uafklaret.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Følgende undersøgelser blev bestilt hos eksterne kontrahenter:

- Endelig rapport om gennemførelsen af artikel 7 EED, Ricardo-AEA/CE Delft
- Udkast til endelig rapport om vurdering af omkostninger og fordele ved ordningen for energispareforpligtelser, RAP
- Analyse til konsekvensanalyse af artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet, Ricardo AEA/CE Delft (inden for rammerne af den tredje opfølgende undersøgelse af artikel 7)

- "Analysis of good practices and development of guidelines for accurate and fair allocation of costs for individual consumption of heating, cooling and domestic hot water in multi-apartment and multi-purpose buildings to support the implementation of relevant provisions of the Articles 9-11 of the Directive 2012/27/EU on energy efficiency" (Analyse af god praksis og udvikling af retningslinjer for nøjagtig og retfærdig omkostningsfordeling for individuelt forbrug af varme, køling og varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål for at understøtte gennemførelsen af relevante bestemmelser i artikel 9-11 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet) af Empirica.

I forbindelse med ændringerne af artikel 1 og 3 blev det nationale tekniske universitet i Athens (NTUA's) PRIMES-model for energisystemer anvendt. Derudover blev der i forbindelse med den makroøkonomiske modellering og analyse anvendt ekspertise fra NTUA, Cambridge Econometrics og Ernst and Young.

- **Konsekvensanalyse**

Følgende løsningsmodeller blev undersøgt:

Med henblik på målets størrelse blev en reduktion af primærenergien på 27, 30, 33, 35 og 40 % sammenlignet med referenceåret 2007 undersøgt. Ved formuleringen af målet blev et primært og/eller endeligt energiforbrug, en besparelse eller et mål for energiintensitet analyseret. For så vidt angår målets karakter blev følgende valgmuligheder evalueret:

- Løsningsmodel 1: vejledende mål på EU-plan og nationalt plan
- Løsningsmodel 2: bindende EU-mål
- Løsningsmodel 3: bindende mål for medlemsstaterne.

For så vidt angår artikel 7:

- Løsningsmodel 1: ingen foranstaltninger på EU-plan – fortsætte vejledning om de forskriftsmæssige rammer og håndhævelsen indtil 2020
- Løsningsmodel 2: forlænge artikel 7 til 2030
- Løsningsmodel 3: forlænge artikel 7 til 2030, forenkle og ajourføre
- Løsningsmodel 4: forlænge artikel 7 til 2030, øge tempoet for besparelser

For så vidt angår artikel 9-11:

- Løsningsmodel 1: forbedret gennemførelse og yderligere vejledning (ikke-lovgivningsmæssigt tiltag)
- Løsningsmodel 2: tydeliggøre og ajourføre, herunder konsolidering af visse bestemmelser for at øge sammenhængen med lovgivningen om det indre energimarked.

Alle løsningsmodellerne vurderes i konsekvensanalysen og sammenlignes med grundscenariet og med hinanden. Vurderingen viste, at et niveau højere end 27 % energieffektivitet i 2030 vil give større fordele med hensyn til beskæftigelse og økonomisk vækst, forsyningssikkerhed, reduktioner af drivhusgasemissioner, sundhed og miljø. På grundlag af denne flerdimensionelle analyse blev der truffet en politisk beslutning om et bindende mål for energieffektivitet på 30 %. Analysens resultat er, at løsningsmodel 3 foretrækkes for artikel 7 og løsningsmodel 2 foretrækkes for artikel 9-11, eftersom disse løsningsmodeller er de mest effektive med henblik på at nå de ønskede mål og er i overensstemmelse med andre områder af EU's energipolitik.

Forlængelsen af artikel 7 til 2030 i overensstemmelse med den foretrukne løsningsmodel vil bidrage til at mindske energiforbruget og CO₂-emissionerne og vil også føre til en forbedring af luftkvaliteten.

Med hensyn til social virkning påvirker den foretrukne løsningsmodel beskæftigelsen positivt: I en gennemgang af over 20 undersøgelser konkluderes det, at hver 1,2 mio. EUR, der bruges på energieffektivitet, direkte støtter 23 job i energieffektivitetsindustrien. Anvendes dette forholdstal på energivirksomhedernes samlede udgifter i f.eks. Østrig, Danmark, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige, og antages en løftestangseffekt på 2, betyder det, at op til 100 000 job understøttes af ordninger for energispareforpligtelser i disse lande. Der kan også ventes en positiv virkning for de såkaldte "energifattige": I en undersøgelse fra 2013 bestilt af Den Europæiske Investeringsbank fremgår det, at en reduktion af brændselsudgifterne via energieffektivitetsforanstaltninger kan afhjælpe energifattigdom og bidrage til at løse de problemer, der er forbundet med ulighed og social udstødelse.

- **Målettet regulering og forenkling**

Forslaget fritager ikke mikrovirksomheder, men direktivet indeholder særlige bestemmelser for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som ikke er omfattet af forpligtelsen til et energisyn hvert fjerde år. Det er et krav, at medlemsstaterne udvikler programmer, der tilskynder SMV'er til at få foretaget energisyn, og de har lov til at oprette støtteordninger til at dække omkostningerne ved sådanne energisyn.

Energispareforpligtelsen i direktivets artikel 7 omsættes ofte i praksis til mange små energibesparelsesforanstaltninger, især i forbindelse med renovering af bygninger. SMV'er som f.eks. små bygge- og anlægsvirksomheder nyder godt af disse forretningsmuligheder, og forlængelsen af artikel 7 fra 2020, som er den nuværende tidsmæssige begrænsning, frem til 2030 vil gøre det muligt at forlænge den positive virkning. Udbredelsen af kontrakter om energimæssig ydeevne har medført, at energileverandører gør brug af energitjenesteseelskaber, som ofte er SMV'er.

Kommissionen gennemførte i 2016 et fitness-tjek vedrørende bygge- og anlægssektoren inden for områderne indre marked og energieffektivitet, hvor den overordnede konklusion var, at EU's energieffektivitetslovgivning har haft en positiv virkning på bygge- og anlægssektoren, hvilket har medført bedre forretningsmuligheder i forbindelse med energieffektiv bygningsrenovering.

De foreslåede ændringer vedrørende måling og fakturering for energiforbrugere vil tydeliggøre og ajourføre de nuværende bestemmelser, således at der tages hensyn til udviklingen af og fordelene ved enheder, der kan foretage fjernmåling af varmekonsum og sørge for flere og hyppigere oplysninger om eget energiforbrug.

De foreslåede ændringer af direktivet vil forenkle og tydeliggøre gennemførelsen for medlemsstaterne, og de vil i videst muligt omfang minimere overlap med anden energilovgivning og andre energipolitikker.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag er en ændring af et eksisterende direktiv om energieffektivitet, og selv om kravene forlænges tidsmæssigt, forventes dette ikke at føre til yderligere budgetmæssige eller administrative omkostninger for offentlige myndigheder i medlemsstaterne, da de allerede har truffet foranstaltninger og etableret strukturer. I de fleste tilfælde må de endelige forbrugere bære de omkostninger, der er forbundet med foranstaltninger i henhold til ordningerne for

energispareforpligtelser, men de nyder godt af lavere energiregninger som følge af lavere energiforbrug.

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

• **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Med dette forslag foretages der ingen ændringer af medlemsstaternes nuværende rapporteringsforpligtelser. Lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen vil sikre, at der etableres et gennemsigtigt og pålideligt system til planlægning, rapportering og overvågning på grundlag af integrerede nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter fra medlemsstaterne, hvori gennemførelsen af nationale planer regelmæssigt vurderes. Det vil mindske den administrative byrde for medlemsstaterne, men vil stadig gøre det muligt for Kommissionen at overvåge medlemsstaternes fremskridt hen imod deres mål for energieffektivitet og det overordnede EU-mål. Succesindikatorerne i overensstemmelse med den foretrukne løsningsmodel, når først forslaget er vedtaget, vil være:

- korrekt gennemførelse af ændringerne til direktivet
- større fremskridt i retning af de nationale og EU's målsætninger for energieffektivitet
- flere oplysninger til rådighed for forbrugerne om varmeenergiforbrug
- mindre administrative byrder for medlemsstaterne og bedre rapportering om medlemsstaternes foranstaltninger og besparelser.

I en af foreslåede ændringerne til direktivet tilføjes et krav om, at Kommissionen foretager en overordnet gennemgang af direktivet senest den 28. februar 2024. Den eksisterende vejledning vedrørende artikel 7⁵ og artikel 9-11⁶ vil blive ajourført for at afspejle de ændringer, der følger af dette forslag.

• **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Direktivets artikel 1 og 3 ændres for at tilføje Unionens bindende mål for energieffektivitet i 2030 på 30 %.

Der er ingen nationale bindende mål for medlemsstaterne, men deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag for 2030 vil blive meddelt i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. Kommissionen vil vurdere de vejledende nationale energieffektivitetsbidrag for 2030 og fastlægge processen med hensyn til sikring af, at bidragene sammenlagt giver et resultat svarende til Unionens energieffektivitetsmål for 2030, som findes i lovforslaget om forvaltning af energiunionen. Med hensyn til energieffektivitet evaluerer Kommissionen desuden fremskridtene hen imod 2030-målet og foreslår yderligere foranstaltninger, hvis Unionen ikke er på vej til at nå dette mål. I den forbindelse vil Kommissionens vurdering af de kollektive fremskridt med hensyn til at gennemføre de integrerede nationale energi- og klimaplaner være af afgørende betydning. Bestemmelsen om, at Kommissionen skal foretage

⁵ SWD(2013) 451 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0451&from=EN>

⁶ SWD(2013) 48 final
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0448&from=EN>

regelmæssig evaluering af fremskridtene hen imod 2030-målene i medlemsstaterne og Unionen som helhed, findes også i lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen.

Artikel 4, hvori det kræves, at medlemsstaterne udarbejder langsigtede strategier for tilvejebringelse af investeringer i renovering i deres nationale bygningsmasse, vil blive fjernet fra dette direktiv og føjet til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, eftersom det passer bedre ind dér pga. initiativet for intelligent finansiering til intelligente bygninger, langsigtede planer for næste energineutrale bygninger og målet om dekarboniseringen af bygninger.

Artikel 7 ændres for at forlænge forpligtelsesperioden ud over 2020 frem til 2030 og for at tydeliggøre, at medlemsstaterne kan opnå de krævede energibesparelser gennem en ordning for energispareforpligtelser, alternative foranstaltninger eller en kombination af begge tilgange. Medlemsstaterne vil i et vist omfang kunne tage hensyn til installationen af nye teknologier inden for vedvarende energi i bygninger. Bilag V ændres også for at forenkle beregningsmetoden for energibesparelser og for at tydeliggøre, hvilke besparelser der anerkendes med henblik på artikel 7. Dette er især relevant med hensyn til de energibesparelser, der stammer fra foranstaltninger med henblik på renovering af bygninger, som nu fuldt ud kan medregnes.

Beregningen af størrelsen af de besparelser, der kræves for perioden 2021 til 2030, vil fortsat bygge på det årlige energisalg til slutkunder beregnet som gennemsnit for de tre år, der går forud for starten på den relevante forpligtelsesperiode. I deres ordninger for energispareforpligtelser kan medlemsstaterne allerede på nuværende tidspunkt fastlægge sociale krav, som er målrettet mod husholdninger, der er berørt af energifattigdom. Den ændrede artikel 7 styrker denne bestemmelse og opstiller krav om, at medlemsstaterne skal tage hensyn til energifattigdom i udformningen af alternative foranstaltninger. Kommissionen vil fortsætte med at støtte energieffektivitetsforanstaltningers tilgængelighed for forbrugere ramt af energifattigdom via udveksling af bedste praksis.

Artikel 9 om måling og artikel 10 om fakturering ændres, således at de kun kan anvendes på gas, og de suppleres samtidig med nye, lignende og klare bestemmelser, der udelukkende gælder opvarmning, køling og varmt brugsvand fra centrale kilder.

Der indføres en skelnen mellem slutkunder og slutforbrugere for at tydeliggøre reglernes anvendelse på ejendomme med flere lejligheder eller anvendelsesformål, hvor der foretages fordelingsmåling. Rettidig og klar feedback til forbrugerne om deres faktiske energiforbrug kan være med til at reducere energiregninger, men den fungerer bedst, hvis den er hyppig. Enheder til måling af varmeenergi bør derfor kunne fjernaflæses efter en fremtidig frist for at sikre, at forbrugerne på en omkostningseffektiv måde kan få oplysninger om forbrug regelmæssigt, helst hver måned. Som en yderligere fordel gør fjernaflæsning det overflødigt, at forbrugerne er hjemme og giver måleraflæsere adgang til deres boliger. Bilag VII ændres også for at sikre sammenhæng med artikel 9-11.

Direktivets bestemmelser i artikel 15, stk. 5 og 8, om energiomformning, -transmission og -distribution ophæves, således at nye tilsvarende bestemmelser kan integreres i de lovgivningsforslag, der fremsættes under initiativet om markedets udformning. For så vidt angår artikel 15, stk. 8, vil dette blive gjort på en sådan måde, at de pligter, som pålægges medlemsstater med disse krav, opretholdes fuldt ud.

Artikel 23 om delegerede beføjelser ændres for at slette den nuværende tidsbegrænsning for delegeringen og erstattes med den standardperiode på fem år, som er fastlagt i den fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet og Rådet om delegerede retsakter.

Artikel 24 vil blive ændret ved lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen.

Der tilføjes en klausul om en overordnet gennemgang af direktivet, i henhold til hvilken Kommissionen skal evaluere direktivet og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 28. februar 2024 og derefter hvert femte år.

Standard primærenergifaktoren (PEF) i bilag IV ændres for at tage højde for teknologiske fremskridt. Den kunne ændres ved en delegeret retsakt, men det anses for mere passende at anvende dette lovforslag til formålet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Begrænsning af energiefterspørgslen er en af de fem dimensioner af strategien for energiunionen, som blev vedtaget den 25. februar 2015. Forbedring af energieffektiviteten vil være til gavn for miljøet, reducere drivhusgasemissionerne, øge energisikkerheden ved at reducere afhængigheden af import af energi fra lande uden for Unionen, mindske energiomkostningerne for husstande og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og føre til øget beskæftigelse og aktivitet i økonomien som helhed. Dette er i overensstemmelse med de af Unionen indgåede forpligtelser inden for rammerne af energiunionen og den globale klimadagsorden, som blev fastlagt ved Parisaftalen af december 2015 mellem parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU⁹ er et element i udviklingen hen imod energiunionen, hvorunder energieffektivitet bør behandles som en selvstændig energikilde. Der bør tages hensyn til princippet "energieffektivitet først" ved fastsættelsen af nye regler for forsyningsiden og andre politikområder. Kommissionen bør sikre, at energieffektivitet og styring af efterspørgslen kan konkurrere på lige vilkår med produktionskapaciteten. Energieffektivitet skal indgå i overvejelserne, når der træffes beslutninger vedrørende planlægning og finansiering, der er relevante for energisystemet. Forbedringer af energieffektiviteten bør realiseres i

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

de tilfælde, hvor det er mere omkostningseffektivt end tilsvarende løsninger på forsyningsiden. Det bør bidrage til, at de mange fordele ved energieffektivitet for Europa kan udnyttes, især af borgere og virksomheder.

- (3) Det Europæiske Råd i oktober 2014 fastlagde et energieffektivitetsmål på 27 % for 2030, som skal revideres i 2020 "med udgangspunkt i et EU-niveau på 30 %". I december 2015 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til også at vurdere, hvorvidt et mål for energieffektiviteten på 40 % kan gennemføres for samme periode. Det er derfor hensigtsmæssigt at foretage en gennemgang af direktivet og ændre det med henblik på tilpasning til 2030-perspektivet.
- (4) Der er ingen bindende mål på nationalt plan i et 2030-perspektiv. Behovet for at Unionen når sine energieffektivitetsmål på EU-plan udtrykt i primærenergiforbrug og endeligt energiforbrug i 2020 og 2030 bør fastlægges tydeligt i form af et bindende mål på 30 %. Denne tydeliggørelse på EU-niveau bør ikke begrænse medlemsstaterne, eftersom de bibeholder friheden til at fastsætte deres nationale bidrag på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet. Medlemsstaterne bør fastlægge deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag under hensyntagen til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 321 Mtoe primærenergi og maksimalt 987 Mtoe endelig energi. Sammenlignet med niveauet i 2005 betyder det en reduktion på 23 % af primærenergiforbruget og 17 % af det endelige energiforbrug i Unionen. Der er behov for en regelmæssig evaluering af fremskridtene hen imod at nå Unionens mål for 2030, og en sådan evaluering er foreskrevet i lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen.
- (5) Medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde langsigtede strategier for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale bygningsmasse og at meddele disse til Kommissionen bør fjernes fra direktiv 2012/27/EU og føjes til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU¹⁰, hvor forpligtelsen passer til de langsigtede planer for næsten energineutrale bygninger og dekarboniseringen af bygninger.
- (6) I lyset af klima- og energirammen for 2030 bør energispareforpligtelsen forlænges ud over 2020. Forlængelsen af forpligtelsesperioden ud over 2020 vil kunne give mere stabilitet for investorer og tilskynder derved til langsigtede investeringer og energieffektivitetsforanstaltninger, f.eks. renovering af bygninger.
- (7) Der stilles krav om, at medlemsstaterne opfylder et krav om kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden, hvilket svarer til "nye" besparelser på 1,5 % af det årlige energisalg. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i den nye forpligtelsesperiode fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger i medfør af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, såfremt de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, først indføres i den nye periode.
- (8) Langsigtede energieffektivitetsforanstaltninger vil fortsat give energibesparelser efter 2020, men for at bidrage til opfyldelsen af Unionens nye energieffektivitetsmål for 2030 bør disse foranstaltninger give nye besparelser efter 2020. Omvendt må energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 ikke medregnes med henblik på

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EF af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

det kumulative beløb for besparelser, som kræves for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.

- (9) De nye besparelser bør være supplerende i forhold til basisscenariet, således at besparelser, der under alle omstændigheder ville have fundet sted, ikke kan medregnes. Ved beregning af virkningen af indførte foranstaltninger må der kun medregnes nettobesparelser målt som den ændring i energiforbruget, der direkte kan tilskrives den relevante energieffektivitetsforanstaltning. Med henblik på at beregne nettobesparelserne bør medlemsstaterne fastlægge et grundscenarie for, hvordan situationen udvikler sig, hvis den pågældende politik ikke gennemføres. De politiske tiltag bør vurderes på baggrund af dette fastlagte grundscenarie. Medlemsstaterne bør tage hensyn til, at andre politiske tiltag kan blive iværksat i den samme periode, og at disse også kan have en virkning på energibesparelserne, således at ikke alle ændringer, der er konstateret siden indførelsen af det evaluerede politiske tiltag, udelukkende kan tilskrives dette. Den forpligtede, deltagende eller bemyndigede parts handlinger bør reelt bidrage til opnåelsen af de angivne besparelser for at sikre overholdelsen af væsentlighedskravet.
- (10) Energibesparelser, som er en følge af gennemførelsen af EU-lovgivning, må ikke medregnes, medmindre de pågældende foranstaltninger er mere omfattende, end hvad der som minimum kræves i den pågældende EU-lovgivning, hvad enten der er tale om at fastsætte mere ambitiøse energieffektivitetskrav på nationalt plan eller at styrke foranstaltningens praktiske gennemførelse. I anerkendelse af at renovering af bygninger yder et vigtigt og langsigtet bidrag til øgede energibesparelser, bør det tydeliggøres, at alle energibesparelser som følge af foranstaltninger til fremme af renovering af eksisterende bygninger kan medregnes, hvis disse besparelser ligger ud over den udvikling, der ville have fundet sted uden politiktiltaget, og medlemsstaten dokumenterer, at den forpligtede, deltagende eller bemyndigede part faktisk har bidraget til opnåelsen af de besparelser, som hævdes opnået ved den pågældende foranstaltning.
- (11) I overensstemmelse med strategien for energiunionen og principperne om bedre lovgivning bør der lægges større vægt på reglerne for overvågning og kontrol, herunder kravet om at kontrollere et statistisk repræsentativt udvalg af foranstaltninger. Henvisninger til "en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve" bør forstås som krav om at udtage en delmængde af en statistisk population (af energibesparelserforanstaltninger) på en sådan måde, at den præcist afspejler hele den pågældende population (alle energibesparelserforanstaltninger), således at det bliver muligt at drage rimelige konklusioner med hensyn til tilliden til helheden af foranstaltninger.
- (12) Forbedringer i bygningers energieffektivitet bør især komme de forbrugere til gode, der er berørt af energifattigdom. Medlemsstaterne kan allerede nu kræve, at forpligtede parter medtager det sociale sigte i energibesparelserforanstaltninger i relation til energifattigdom, en mulighed, der nu bør udvides til alternative foranstaltninger og ændres til en forpligtelse, samtidig med at medlemsstaterne indrømmes fuld fleksibilitet med hensyn til størrelse, omfang og indhold af sådanne foranstaltninger. I overensstemmelse med artikel 9 i traktaten bør Unionens energieffektivitetspolitikker være inkluderende og derfor også sikre energieffektivitetsforanstaltningers tilgængelighed for forbrugere ramt af energifattigdom.
- (13) Energi fremstillet på eller i bygninger fra vedvarende energikilder reducerer mængden af leveret fossil energi. Reduktionen af energiforbruget og anvendelsen af energi fra

vedvarende kilder i bygningssektoren er vigtige foranstaltninger med henblik på at reducere Unionens energifafhængighed og drivhusgasemissioner, navnlig i betragtning af de ambitiøse klima- og energimål, der er fastsat for 2030, og den globale aftale, der blev opnået ved partskonferencen under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris i december 2015. Med henblik på at opfylde deres energibesparelseskraav bør Medlemsstaterne derfor kunne medregne en vis mængde af den vedvarende energi til eget brug, der genereres på eller i bygninger. Til dette formål bør det tillades medlemsstaterne at anvende de beregningsmetoder, der er fastlagt i direktiv 2010/31/EU.

- (14) Inden for rammerne af energiunionen og strategien for opvarmning og køling og som en del af de foranstaltninger, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om en ny aftale for energiforbrugere, bør forbrugernes minimumsrettigheder til klare og rettidige oplysninger om deres energiforbrug styrkes. I direktiv 2012/27/EU bør artikel 9-11 og bilag VII ændres for at give mulighed for hyppig og øget feedback om energiforbrug. Det bør også præciseres, at rettigheder vedrørende fakturering og faktureringsoplysninger også gælder for forbrugere af varme, køling eller varmt vand fra en central kilde, selv om de ikke har noget direkte kontraktforhold med en energileverandør. Med henblik på disse bestemmelser bør begrebet "slutbruger" omfatte slutkunder, der køber opvarmning, køling eller varmt vand til eget brug, samt beboere i individuelle enheder i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål, såfremt sådanne enheder forsynes fra en central kilde. Udtrykket "fordelingsmåling" bør henvise til måling af forbruget i de individuelle enheder i sådanne bygninger. Fra den 1. januar 2020 bør nyinstallerede varmemålere og varmfordelingsmålere kunne fjernaflæses for at sikre omkostningseffektiv og regelmæssig levering af forbrugsoplysninger. Den nye artikel 9a bør kun anvendes på opvarmning, køling og varmt vand fra en central kilde.
- (15) Visse bestemmelser i artikel 15 i direktiv 2012/27/EU om energiomformning, -transmission og -distribution bør ophæves. Gennemgangen af den gældende EU-lovgivning på energiområdet kan føre til, at medlemsstaternes forpligtelser i henhold til de forskellige energirelaterede retsakter struktureres forskelligt. Denne omstrukturering bør ikke have betydning for medlemsstaternes pligt til at overholde de materielle krav i direktiv 2012/27/EU, som kan genindføres helt eller delvist i andre retsakter.
- (16) Som følge af de teknologiske fremskridt og den voksende andel af vedvarende energikilder i elproduktionssektoren bør standardkoefficienten for besparelser i kWh elektricitet revideres med henblik på at afspejle ændringer i primærenergifaktoren (PEF) for elektricitet. Beregninger af primærenergifaktoren for elektricitet er baseret på årlige gennemsnitsværdier. Beregningsmetoden for fysisk energiindhold anvendes for nuklear el- og varmeproduktion og metoden for teknisk konverteringseffektivitet anvendes for produktion af elektricitet og varme fra fossile brændsler og biomasse. For ikkebrændbar vedvarende energi anvendes direkte ækvivalens baseret på den samlede primærenergi som metode. Til beregning af primærenergiandelen for elektricitet i kraftvarmeproduktion anvendes den i bilag II til direktiv 2012/27/EU fastlagte metode. Der anvendes en gennemsnitlig markedsstilling i stedet for end en marginal. Konverteringseffektiviteten antages at være 100 % for ikkebrændbar vedvarende energi, 10 % for geotermiske kraftværker og 33 % for atomkraftværker. Den samlede effektivitet for kraftvarmeproduktion beregnes på grundlag af de seneste data fra Eurostat. Hvad angår systemgrænser er PEF 1 for alle energikilder. Beregningerne er baseret på den seneste udgave af PRIMES-referencescenariet. PEF-

værdien bygger på prognosen for 2020. Analysen omfatter EU-medlemsstaterne og Norge. Datasættet for Norge er baseret på ENTSO-E-data.

- (17) Med henblik på at sikre, at bilagene til direktivet og de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, som er omhandlet i artikel 14, stk. 10, kan ajourføres, er det nødvendigt at udvide de til Kommissionen delegerede beføjelser.
- (18) Med henblik på at kunne evaluere effektiviteten af direktiv 2012/27/EU bør der indføres et krav om en overordnet gennemgang af direktivet og en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med frist den 28. februar 2024.
- (19) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (20) Direktiv 2012/27/EU bør derfor ændres —

VETAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ændres således:

- 1) artikel 1, stk. 1, affattes således:

"1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens overordnede mål for energieffektivitet på 20 % i 2020 og bindende overordnede mål på 30 % i 2030 nås, og baner desuden vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten derefter. Direktivet fastlægger regler beregnet til at fjerne hindringer på energimarkedet og overvinde markedssvigt, som hindrer en effektiv energiforsyning og -anvendelse, og kræver, at der fastsættes vejledende nationale energieffektivitetsmål og -bidrag for 2020 og 2030."

- 2) artikel 3 affattes således:

"Artikel 3 **Energieffektivitetsmål**

1. Hver medlemsstat fastsætter et vejledende nationalt energieffektivitetsmål for 2020 på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse mål i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og bilag XIV, del 1. I forbindelse med underretningen skal de også udtrykke disse mål i form af et absolut tal for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug i 2020 og redegøre for, hvordan og på grundlag af hvilke data dette er blevet beregnet.

Ved fastsættelsen af disse mål tager medlemsstaterne hensyn til:

¹¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- a) at Unionens energiforbrug i 2020 maksimalt må være 1 483 Mtoe primærenergi eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi
- b) de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv
- c) de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og
- d) andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan.

Når medlemsstaterne fastsætter disse mål, kan de endvidere tage hensyn til nationale forhold, der påvirker primærenergiforbruget, herunder:

- a) det resterende potentiale for omkostningseffektive energibesparelser
- b) udviklingen i og prognoser for BNP
- c) ændringer i import og eksport af energi
- d) udviklingen inden for alle former for vedvarende energikilder, atomenergi, CO₂-opsamling og -lagring og
- e) tidlige foranstaltninger.

2. Senest den 30. juni 2014 vurderer Kommissionen de fremskridt, der er opnået, og om det er sandsynligt, at Unionen kan nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.

3. I forbindelse med den i stk. 2 nævnte gennemgang skal Kommissionen:

- a) sammenlægge de nationale vejledende energieffektivitetsmål, som medlemsstaterne har indberettet
- b) vurdere, hvorvidt summen af disse mål kan betragtes som en pålidelig rettesnor for, om Unionen som helhed er på rette spor, under hensyntagen til evalueringen af den første årlige rapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og evalueringen af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2
- c) tage hensyn til yderligere analyser, der følger af:
 - i) en vurdering af fremskridtene med hensyn til energiforbrug og energiforbruget i forhold til den økonomiske aktivitet på EU-plan, herunder fremskridt med hensyn til effektiviteten i energiforsyningen i medlemsstater, der har baseret deres nationale vejledende mål på endeligt energiforbrug eller endelige energibesparelser, bl.a. fremskridt som følge af disse medlemsstaters overholdelse af dette direktivs kapitel III
 - ii) resultater af modelberegninger i forbindelse med fremtidige tendenser for energiforbrug på EU-plan
- d) sammenligne resultaterne i henhold til litra a)-c) med størrelsen af det energiforbrug, der ville være nødvendigt for at nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.

4. Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitetsbidrag hen imod Unionens mål for 2030, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel [4] og [6] i forordning (EU) XX/20XX [forvaltning af

energiunionen]. Ved fastsættelsen af disse bidrag tager medlemsstaterne hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 321 Mtoe primærenergi og maksimalt 987 Mtoe endelig energi. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med proceduren i henhold til artikel [3] og artikel [7]-[11] i forordning (EU) XX/20XX [forvaltning af energiunionen]."

3) artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Energispareforpligtelser

1. Medlemsstaterne skal nå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:

- a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013
- b) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængder i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

Medlemsstaterne skal fortsætte med at opnå nye årlige besparelser på 1,5 % for ti år ad gangen efter 2030, medmindre det i Kommissionens gennemgang, som skal finde sted senest i 2027 og hvert tiende år derefter, konkluderes, at dette ikke er nødvendigt for at nå EU's langsigtede energi- og klimamål for 2050.

Med henblik på litra b) og uden at dette berører anvendelsen af stk. 2 og 3, må medlemsstaterne kun medregne de energibesparelser, der skyldes nye politiktiltag, som er indført efter den 31. december 2020, eller politiktiltag indført i perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020, hvis det kan påvises, at disse tiltag fører til konkrete foranstaltninger, som iværksættes efter den 31. december 2020 og medfører besparelser.

Energisalg målt i mængder, der anvendes til transport, kan helt eller delvis udelukkes fra disse beregninger.

Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i litra a) og b) omhandlede perioder, så længe de krævede samlede kumulative besparelser er blevet opnået ved slutningen af hver periode.

2. Med forbehold af stk. 3 kan hver medlemsstat:

- a) udføre den beregning, der kræves i henhold til stk. 1, litra a), under anvendelse af satsen 1 % i 2014 og 2015, 1,25 % i 2016 og 2017, og 1,5 % i 2018, 2019 og 2020
- b) udelukke hele eller en del af salget målt i mængder af energi, der anvendes i de industrielle aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, fra beregningen
- c) tillade, at energibesparelser, som opnås i energiomformningssektoren samt i distributions- og transmissionssektorerne, herunder effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur, som følge af gennemførelsen af kravene i artikel 14, stk. 4, artikel 14, stk. 5, litra b), og artikel 15, stk. 1-6 og 9, medregnes i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1

- d) medregne energibesparelser fra individuelle foranstaltninger gennemført siden den 31. december 2008, der fortsætter med at have en effekt i 2020 og derefter, og som kan måles og verificeres, i den mængde af energibesparelser, der kræves i henhold til stk. 1. og
 - e) udelukke den kontrollerbare mængde af energi produceret på eller i bygninger til eget brug fra beregningen af energibesparelseskrevet, som er omhandlet i stk. 1, når denne mængde er blevet produceret som følge af politiktiltag til fremme af nye installationer af vedvarende energiteknologier.
3. Alle de i stk. 2 valgte muligheder må tilsammen ikke beløbe sig til mere end 25 % af den mængde energibesparelser, som er omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne anvender og beregner virkningen af de valgte muligheder for de perioder, som er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), separat:
- a) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, litra a), omhandlede periode, kan medlemsstaterne anvende stk. 2, litra a), b), c) og d)
 - b) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, litra b), omhandlede periode, kan medlemsstaterne anvende stk. 2, litra b), c), d) og e), forudsat at de enkelte foranstaltninger i henhold til litra d) fortsat har en kontrollerbar og målelig virkning efter den 31. december 2020.
4. Energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 må ikke medregnes med henblik på det kumulative beløb for besparelser, som kræves for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de besparelser, som er en følge af de i artikel 7a, artikel 7b og artikel 20, stk. 6, omhandlede politiktiltag, beregnes i overensstemmelse med bilag V.
6. Medlemsstaterne opnår den krævede mængde besparelser i henhold til stk. 1 ved enten at indføre en ordning for energispareforpligtelser, jf. artikel 7a, eller ved at vedtage alternative foranstaltninger, jf. artikel 7b. Medlemsstaterne kan kombinere en ordning for energispareforpligtelser med alternative politiktiltag.
7. Såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, dokumenterer medlemsstaterne, at energibesparelser ikke medregnes to gange."
- 4) følgende indsættes som artikel 7a og 7b:

"Artikel 7a

Ordninger for energispareforpligtelser

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå den mængde besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af en ordning for energispareforpligtelser, sikrer de, at de i stk. 2 omhandlede forpligtede parter, som opererer på hver medlemsstats område, opfylder kravet med hensyn til kumulative besparelser i slutanvendelsen, som er fastsat i artikel 7, stk. 1, uden at dette berører anvendelsen af artikel 7, stk. 2.
2. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier forpligtede parter blandt de energidistributører og/eller energileverandører i

detaileddet, der opererer på deres områder, hvilket kan omfatte distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport, der opererer på deres område. Den mængde af energibesparelser, der kræves for at opfylde forpligtelsen, skal de forpligtede parter opnå hos slutkunder, som medlemsstaten har udpeget, uafhængigt af beregningen foretaget i medfør af artikel 7, stk. 1, eller, hvis medlemsstaterne beslutter det, ved hjælp af certificerede besparelser fra andre parter som beskrevet i stk. 5, litra b).

3. Medlemsstaterne udtrykker mængden af energibesparelser, der kræves af hver af de forpligtede parter, som enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug. Den metode, der vælges til at udtrykke den krævede mængde energibesparelser, anvendes også til at beregne de besparelser, de forpligtede parter hævder at have opnået. Konverteringsfaktorerne i bilag IV finder anvendelse.

4. Medlemsstaterne indfører et måle-, kontrol- og verifikationssystem, hvorunder der udføres dokumenterede revisioner af en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er iværksat af de forpligtede parter. Denne måling, kontrol og verifikation gennemføres uafhængigt af de forpligtede parter.

5. Inden for rammerne af ordningen for energispareforpligtelser:

- a) medtager medlemsstaterne krav med socialt sigte i de spareforpligtelser, de indfører, herunder ved at kræve, at en del af energieffektivitetsforanstaltningerne som en prioritet gennemføres i husholdninger, der er berørt af energifattigdom, og i socialt boligbyggeri
- b) kan medlemsstaterne tillade de forpligtede parter at medregne certificerede energibesparelser, der er opnået af leverandører af energitjenester eller andre tredjeparter, i opgørelsen over deres opfyldelse af forpligtelsen, bl.a. når de forpligtede parter fremmer foranstaltninger gennem andre organer, som staten har godkendt, eller gennem offentlige myndigheder, som kan omfatte, men ikke behøver at omfatte formelle partnerskaber, og som kan være kombineret med andre finansieringskilder. Tillader medlemsstaterne dette, sikrer de, at der er en godkendelsesproces, der er klar, gennemskelig og åben for alle markedsaktører, og som sigter mod at minimere omkostningerne ved certificering
- c) kan medlemsstaterne tillade de forpligtede parter at medregne besparelser opnået et givent år, som om de var opnået i et af de fire foregående eller tre efterfølgende år, så længe dette ikke er efter afslutningen af de forpligtelsesperioder, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1.

6. Medlemsstaterne offentliggør én gang om året de energibesparelser, der er opnået af hver af de forpligtede parter, eller af hver underkategori af de forpligtede parter, og samlet set under ordningen.

Artikel 7b

Alternative politiktiltag

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå de besparelser, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, ved hjælp af alternative politiktiltag, sikrer de, at de i henhold til artikel 7, stk. 1, krævede energibesparelser opnås hos slutkunderne.

2. Ved udformningen af alternative politiktiltag tager medlemsstaterne hensyn til virkningen på husholdninger, der er berørt af energifattigdom.
3. For alle tiltag ud over dem, der vedrører beskatning, indfører medlemsstaterne et måle-, kontrol- og verifikationssystem, hvorunder der udføres dokumenterede revisioner af en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er iværksat af de deltagende eller bemyndigede parter. Denne måling, kontrol og verifikation gennemføres uafhængigt af de deltagende eller bemyndigede parter."

5) artikel 9 ændres således:

- a) overskriften affattes således:

"Måling for gas"

- b) stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af naturgas, så vidt det er teknisk muligt og økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkunders faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt."

- c) stk. 2 ændres således:

- i) indledningen affattes således:

"Såfremt og i det omfang medlemsstaterne gennemfører intelligente målersystemer og indfører intelligente målere for naturgas i henhold til direktiv 2009/73/EF:"

- ii) litra c) og d) udgår

- d) stk. 3 udgår

6) følgende indsættes som artikel 9a:

"Artikel 9a

Måling, fordelingsmåling og omkostningsfordeling for opvarmning og køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sørger for, at slutkunder i forbindelse med forbrug af fjernvarme, fjernkøling og varmt brugsvand udstyres med målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkunders faktiske energiforbrug.

Leveres opvarmning og køling eller varmt vand til en bygning fra en central kilde, der betjener flere bygninger, eller fra fjernvarme- eller kølingsnet, installeres der altid en varme- eller varmtvandsmåler ved varmeveksleren eller på leveringsstedet.

2. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- og kølekilde eller forsyning fra fjernvarme- eller fjernkølesystemer, skal der installeres individuelle målere til at måle forbruget af varme, køling eller varmt vand for hver enhed i bygningen.

Er det ikke teknisk gennemførligt eller omkostningseffektivt at benytte individuelle målere til at måle opvarmning eller køling i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmfordelingsmålere til at måle varmforsyningen i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne

varmefordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv. I disse tilfælde kan der overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmeforbruget. Hver enkelt medlemsstat fastlægger klare betingelser med hensyn til manglende teknisk gennemførlighed og manglende omkostningseffektivitet og offentliggør disse.

Der skal altid stilles individuelle målere til rådighed, når der er tale om nye bygninger af den i første afsnit omhandlede type, eller der foretages større renoveringsarbejder i en sådan bygning, jf. direktiv 2010/31/EU.

3. Anvender ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål fjernvarme eller fjernkøling, eller er egne fælles varme- eller kølesystemer til sådanne ejendomme almindelige, indfører medlemsstaterne for at sikre gennemsigtighed og nøjagtighed i beregningen af det individuelle forbrug gennemsigtige regler for fordelingen af omkostningerne til opvarmning, køling og varmt vand i sådanne ejendomme, herunder forbrug:

- a) af varmt vand til husholdningsbehov
- b) af varme fra ejendommens installation og med henblik på opvarmning af fællesarealer (hvis trapper og gange er udstyret med radiatorer)
- c) til opvarmning eller køling af lejligheder.

4. Med henblik på denne artikel skal målere og fordelingsmålere være fjernaflæselige enheder fra den 1. januar 2020.

Målere og fordelingsmålere, som allerede er blevet installeret, men som ikke kan fjernaflæses, skal udstyres med denne funktion eller udskiftes med fjernaflæselige enheder senest 1. januar 2027, undtagen hvis den pågældende medlemsstat påviser, at det ikke er omkostningseffektivt."

7) artikel 10 ændres således:

a) overskriften affattes således:

"Faktureringsoplysninger for gas"

b) stk. 1 affattes således:

"1. Har slutkunderne ikke intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/73/EF, sikrer medlemsstaterne, hvis det er teknisk muligt og økonomisk begrundet, senest den 31. december 2014, at faktureringsoplysningerne er nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug af gas i overensstemmelse med bilag VII, punkt 1.1.

c) stk. 2, første afsnit, affattes således:

"De målere, der installeres i overensstemmelse med direktiv 2009/73/EF, skal muliggøre nøjagtig fakturering baseret på faktisk forbrug. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne har mulighed for let adgang til supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug, der giver dem mulighed for selv at foretage detaljeret kontrol."

8) følgende indsættes som artikel 10a:

"Artikel 10a

Fakturerings- og forbrugsoplysninger for opvarmning og køling samt varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at fakturerings- og forbrugsoplysninger er nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug, jf. bilag VIIa, punkt 1 og 2, for alle slutbrugere, hos hvem der er installeret målere eller fordelingsmålere.

Med undtagelse af forbrug, der måles ved hjælp af fordelingsmåling i henhold til artikel 9a, stk. 2, kan denne forpligtelse opfyldes ved at indføre et system, hvor slutkunderne selv regelmæssigt foretager aflæsning af deres måler og underretter energileverandøren om aflæsningen. Kun i de tilfælde, hvor slutkunden ikke har givet meddelelse om måleraflæsning for en given faktureringsperiode, baseres faktureringen på et anslået forbrug eller en fast takst.

2. Medlemsstaterne:

- a) kræver, såfremt der foreligger oplysninger om slutbrugernes energifakturering og hidtidige forbrug, at disse stilles til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutbrugeren
- b) sikrer, at slutkunderne får mulighed for at vælge elektroniske faktureringsoplysninger og fakturaer, og at de på anmodning modtager en klar og letforståelig redegørelse for, hvordan deres faktura er fremkommet, navnlig hvis fakturaer ikke er baseret på det faktiske forbrug
- c) sikrer, at der med fakturaen følger relevante oplysninger på grundlag af faktisk forbrug, som meddeles alle slutbrugere i overensstemmelse med punkt 3 i bilag VII
- d) kan fastsætte, at meddelelsen af faktureringsoplysninger på slutkundens anmodning ikke skal anses for at udgøre en betalingsanmodning. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at der tilbydes fleksible ordninger for faktiske betalinger."

9) artikel 11 ændres således:

a) overskriften affattes således:

"Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger for gas"

b) stk. 2 udgår

10) følgende indsættes som artikel 11a:

"Artikel 11a

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger for opvarmning og køling

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne gratis modtager alle deres fakturaer og faktureringsoplysninger for energiforbrug, og at slutkunderne også på passende vis har gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.

2. Uanset stk. 1 skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger for individuelt forbrug af varme, køling og varmt vand i ejendomme med flere lejligheder, jf. artikel 9a, stk. 2, gennemføres på non-profitbasis. Omkostninger som følge af overdragelsen af denne opgave til en tredjepart såsom en tjenesteleverandør

eller den lokale energileverandør, som omfatter måling og fordeling af samt redegørelse for det faktiske individuelle forbrug i sådanne ejendomme, kan overføres til slutbrugerne, for så vidt sådanne omkostninger er rimelige."

- 11) artikel 15 ændres således:
 - a) stk. 5 ændres således:
 - i) første og andet afsnit udgår
 - ii) tredje afsnit affattes således:

"Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører skal opfylde kravene i bilag XII."
 - b) stk. 8 udgår
- 12) artikel 23, stk. 2, affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. december 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode."
- 13) i artikel 24 tilføjes følgende stk. 12:

"12. Kommissionen evaluerer dette direktiv senest den 28. februar 2024 og hvert femte år derefter og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages i givet fald af forslag til yderligere foranstaltninger."
- 14) bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den **XXXX** [*indsæt dato 12 måneder efter ikrafttræden*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand